



Нечестниятъ човѣкъ се изплашилъ и отишълъ. Сѫдията го приель много любезно. Поканилъ го да седне. Завързали разговоръ съ него за разни нѣща, и почналъ да го хвали за неговата честност. После му казаль:

— Азъ те повикахъ, добрий човѣче, да ти засвидетелствуваамъ моята почить и голѣмо довѣрие къмъ тебе. Една важна работами налага да отсѫтствуваамъ за нѣколко месеца отъ тука. Имамъ много скѫпоценности и спестени пари, които не смѣя да оставя на слугата си. Искамъ да ги повѣря на човѣкъ като тебе, честността на когото се знае отъ хората въ цѣлия градъ.

— Направи ми тази услуга! Само въ тебе имамъ довѣрие. Но всичко трѣба да се пази въ пълна тайна, защото скѫпоценностите ми сѫ много и, ако се разчуе, че сѫ у тебе, нѣкой може да те нападне нощно време и да те оберг. Кажи ми, съгласенъ ли си? Азъ ще ги донеса самъ нѣкоя вечеръ тия дни.

Лицето на човѣка просияло отъ радост. Той почналъ да се кланя на сѫдията и да му благодари за голѣмото довѣрие. Увѣрилъ го, че ще пази всичко, що му предаде, като очитѣ си. Излѣзълъ си съ сладката надежда, че ще стане скоро господарь на голѣми богатства.

На другия денъ търговецъ пакъ отишълъ при сѫдията и му разказалъ, какъ го е ругалъ и изгонилъ нечестния му съседъ.

— Иди още сега при него, — казаль сѫдията — и му кажи, че ще се оплачешъ на мене, ако не ти даде паритѣ.

Търговецъ изпълнилъ съвета. Съседътъ му, щомъ разбралъ, че работата ще отиде до сѫдията, трепналъ. Той искалъ да запази голѣмото си довѣрие предъ него, за да може да присвои богатството му, затова весело отговорилъ:

— Е-е-е, любезни приятелю, защо ти трѣбва да ходишъ при сѫдията? Та нали всичко, що си ми далъ, е у мене! Ето, вземи си паритѣ. Азъ искахъ да се пошегувамъ, та да видя, какво ще правишъ.

Търговецъ взелъ паритѣ си и отишълъ, та благодарилъ на сѫдията за голѣмата услуга.

Минали нѣколко дни, а алчниятъ човѣкъ напраздно очаквалъ да получи скѫпоценностите на сѫдията. Като изгубилъ търпение, той отишълъ у дома му.

— Азъ узнахъ отъ единъ търговецъ, че ти си нечестенъ човѣкъ и измамникъ, — казаль му сѫдията. И не само че нѣма да си повѣря богатството на тебе, но, ако ми се оплаче и другъ нѣкой, ще бѫдешъ строго наказанъ.

Измамникъ се поклонилъ дѣлбоко и излѣзълъ, безъ да каже нѣщо.

Преразказалъ: Хр. Спасовски